

Lectura i interpretació dels textos

Dg, 3/10/2021 per Montse Castellà

[Espirituals ara i aquí](#)

Els textos són mapes que ens guien al llarg del camí. Hi ha mapes (textos) que s'ajusten a tots els àmbits geogràfics, doncs, no inclouen elements culturals o temporals. Aquests són els textos que assenyalen directament la dimensió no dual i mística de les tradicions religioses o espirituals. No obstant això, sovint ens trobem amb textos que estan redactats per a un àmbit geogràfic específic i que van dirigits a persones d'una època específica. Es generen, llavors, reptes importants que hem de saber afrontar:

¿Com podem, avui dia, preservar i contribuir a la transmissió del llegat de saviesa de les religions en les nostres societats laiques, que valoren l'equitat de gènere i que són creadores d'unes estructures socials cada vegada més horitzontals? Com fer que les tradicions religioses segueixin sent font d'inspiració tant per als homes com per a les dones dels nostres temps?

Hem de ser capaços d'identificar els condicionaments culturals que es troben immersos a les religions. Un dels més rellevants, i que més cal tenir en compte, emergeix del fet que la majoria de les religions s'han originat sota la influència d'un context sociocultural fortament patriarcal: els homes al centre i les dones, així com la natura, a la perifèria. En conseqüència, la major part de la documentació historiogràfica existent, tant occidental com oriental, està fonamentada en una visió androcèntrica. Els textos i litúrgies han estat escrits per homes i dirigits a homes; qualsevol referència a les dones sol ser com a objecte i no pas com a subjecte. Per tant, la seva visió i experiència ha estat, en gran manera, exclosa i silenciada des de sempre. A més, s'ha de tenir present que, a banda que la transmissió ha estat a través de llinatges majoritàriament masculins, el context ha estat sempre institucional, amb estructures jeràrquiques i piramidals.

Perquè una tradició espiritual segueixi sent viva i inspiradora en el context de cultures i èpoques diferents, ha de ser capaç d'ajustar-se a la cultura receptora de cada època en particular. En aquest sentit, és de rellevant importància que siguem

autocrítics des del sí de les nostres pròpies tradicions, que apliquem la perspectiva de gènere en la lectura i interpretació dels textos i que tinguem en compte els drets fonamentals de les persones, així com els de la natura de la qual en formem intrínsecament part.